

CLAM POPULAR

PUBLICACIÓ SETMANAL DEL DISSABTE — Redacció i Administració: Plaça J. A Clavé, 4, baixos

Periòdic d'Esquerra, defensor de les aspiracions lliberals i democràtiques de Ripoll i la seva comarca

ANY II · NUM. 106

15 Cèntims exemplar

2 DESEMBRE DE 1933

La Lliga, contra l'Estatut

En la sessió de dimarts al Parlament de Catalunya, els diputats de la minoria de la Lliga votaren contra una proposició de les esquerres en la qual la Cambra "afirma la seva voluntat de persistir en la implantació dels principis autonòmics consagrats en l'Estatut..."

Els senyors Santaló, en nom del Govern; Torres, Serra i Moret, Lluhi, Lloret i Simó, replicaren magníficament, en nom de les esquerres catalanes, el debat plantejat per la Lliga amb motiu de les eleccions del dia 19.

La sessió de dimarts pot resumir-se en la següent proposició signada per tots els sectors d'esquerra de la Cambra catalana:

"El Parlament de Catalunya com a conclusió del debat sobre les eleccions del 19 de novembre, afirma la seva voluntat de persistir en la implantació dels principis autonòmics consagrats en l'Estatut, contra els atacs dels seus enemics i de prosseguir la seva obra social i d'esquerra.

Palau del Parlament, 28 de novem-

bre del 1933. — Tauler, Casanelles, Simó, Lluhi, Creezo, Serra i Moret, Farreras Duran, Lloret, Casademunt, Bancells, Bru i Torres."

La Lliga votà CONTRA la proposició incidental presentada per tots els sectors esquerrans de la Cambra catalana, afirmant la voluntat del Parlament de persistir en la implantació dels principis autonòmics consagrats en l'Estatut de Catalunya.

Per tant, "Lliga Catalana", per la seva minoria parlamentària, es solidaritzà dimarts, oficialment, amb les dretes centralistes i monàrquiques que, a Espanya, capitanegen Gil Robles, Velasco i Royo Villanova.

Denunciem aquest fet al poble de Catalunya. Ja s'ha tret la careta la Lliga dels senyors Cambó i Ventosa, ex ministres del rei. D'una vegada per sempre sabem amb qui ens les havem. Ja no és possible l'equívoc. Que caadscú carregui amb la seva responsabilitat davant del país.

Assenyalat això, hi ha en la sessió parlamentària de dimarts a la tarda, un altre aspecte interessantíssim, que cal destacar, que destaquem amb sincera i cordial satisfacció: és la de la unanimitat de els esquerres catalanes davant l'enemic comú — la Lliga — i en la possibilitat d'hores de perill per a la República i per a la obra de les Constituents.

En subratllar aquest fet — la transcendència del qual no passarà inadvertida a la democràcia catalana — ho fem amb sincera satisfacció, amb entranyable alegria."

Ens hem permès de reproduir aquest text de l'edició del dimecres de "La Humanitat" per tal de fer evident que hem copsat l'interès i la transcendència de la sessió que es comenta i per tal de cridar l'atenció de tots els demòcrates catalans respecte de l'actitud adoptada per tots els partits esquerrans que han donat un exemple i han assenyalat una pauta que tots els seus afiliats deuen haver d'imitar i seguir disciplinadament en profit de Catalunya i de la República.

Matemàtiques electorals

Es una cosa vella considerar les matemàtiques ciències exactes, però també és una cosa vella i de tothom sabuda que res com els números es presten a jocs i cubileteigs, pot jugar-se amb els números i amb les quantitats donant aparences diferents a fets produïts i amb ço que més es pot combinar i àdhuc fer-los-hi dir coses ben dispars és amb qüestions electorals.

Es per això que la Lliga Catalana ha tingut l'aparença d'una victòria; en efecte, el nombre de diputats que aniran a Madrid, d'aquest partit, és més nombrós que el de l'Esquerra i malgrat tot l'Esquerra no ha reculat en les seves posicions i ha tingut en total major nombre de vots. I si en lloc de dir l'Esquerra diem les esquerres llavors la victòria sobre la Lliga és esclatant.

Què ha passat? Quines són les causes? No cal meditar molt per a trobar la contesta a aquests interrogants. Una de les operacions més conegudes de la Lliga és la divisió i aquesta ha estat la que majorment ha intervingut en la lluita electoral; coneguda abastament pels prohoms de la funesta organització dretista ha estat aplicada en tots els sectors de la vida ciutadana.

Les grans masses esquerranes, sempre alegres i confiades, avançaven sense aferrar les posicions conquerides i sense mirar els enemics que retaguarda s'atrimxeraven amb totes les armes malèvols i amb tota la ràbia concentrada de la desfeta i el despit i per sobre de tot amb les carteres plenes per comprar els traïdors i sobornar-los. Eren les esquerres que amb el gran tràfec del govern i del desig reno-

vador tenien les mans i la pensa plenes d'afers i preocupacions. Entre tant les dretes no tenien altra feina que cercar punts flacs per atacar posicions abandonades amb confiança i caçar despitats que a sou o sense sou, escampessin insídies, falsejats i malentesos per tal de desorientar i dividir els esquerrans per petites feteses que, abultades, es convertien en banderoles de principis.

Tot ho socavaven a la quietat i a la callada; tot ho embordaien, arreu cercaven la falla, tenien una bona llista de despitats que, atentament feien conrear per extremistes a son, fonamentaven les campanyes extremistes, feien esclatar conflictes socials, mantenien i mantenen periòdics i organitzacions de la flamarada infructífera i poc constructiva, i així aconseguïen espantar els temorencs i desvair els descontents. La ignorància i la misèria han estat els camps més propicis. Treballaven sense descans al pobre camperol desconcertat i ignorant dient-los-hi que els productes de la terra es valoraven